

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4268/2025
13.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца „ОТР банка Србија“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Вранић, адвокат из ..., ББ из ... чији је пуномоћник Славиша Миљуш, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене ББ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 312/24 од 23.10.2024. године, у седници одржаној 13.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 312/24 од 23.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 312/24 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 686/20 од 25.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу по основу уговора о банкарском текућем рачуну бр. ../02 од 11.12.2002. године исплате износ од 54.449,92 динара са законском затезном каматом од 06.01.2016. године до коначне исплате и износ од 23.697,05 динара на име обрачунате законске затезне камате до 05.01.2016. године, као и трошкове поступка колико буду износили. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој ББ исплати трошкове парничног поступка у износу од 191.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 312/24 од 23.10.2024. године уважена је жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена у ставу првом и другом изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца па су обавезани тужени да тужиоцу на основу уговора о банкарском текућем рачуну бр. ../02 од 11.12.2002. године исплате

износ од 54.449,92 динара са законском затезном каматом од 06.01.2016. године до коначне исплате, износ од 23.697,05 динара на име обрачунате законске затезне камате до 05.01.2016. године, као и трошкове парничног поступка у износу од 263.578,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате и одбијен захтев тужене другог реда за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ББ благовремено је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, применом одредби члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене ББ као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија може се изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права док према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о захтеву за исплату дуга по уговору о банкарском текућем рачуну који је 11.12.2002. године тужилац закључио са корисником АА а за чије враћање су јемчили тужени као менични дужници, пошто је утврђено да је уговор због неизвршења раскинут 08.02.2013. године а тужба поднета суду 11.06.2016. године. Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев правилно примењујући одредбе материјалног права на којима је засновао своју одлуку. Одлука донета у овој парници у складу је са правним ставом изнетим у одлукама овога суда са истим чињеничним и правним основом, због чега нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене ББ као изузетно дозвољеној. Делом ревизијских навода указује се на евентуално учињене битне повреде одредаба парничног поступка из којих разлога се посебна ревизија не може изјавити.

Стога је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. ЗПП прописано је да се спровима мале вредности сматрају спорови у којима новчано потраживање не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе док је чланом 479. став 6. ЗПП прописано да у споровима мале вредности ревизија није дозвољена. Тужба ради наплате дуга поднета је 11.06.2016. године а вредност предмета спора је износ од 54.449,92 динара. Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем

курсу НБС на дан подношења тужбе ревизија није дозвољена због чега је на основу члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**